

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Milana Zelíka a Jiřího Sehnala v hlavním líčení konaném v Praze dne 12.01.2021
t a k t o :

Obžalovaný

J ■ B ■,

nar. ■ bez zaměstnání, trvale bytem ■

I. je v i n e n , ž e

v době od měsíce září 2019 do 3. února 2020, kdy převzal usnesení o zahájení trestního stíhání, vědom si svojí zákonné vyživovací povinnosti, v ■ ani jinde úmyslně řádně neplatil výživné na svého syna **A ■ S ■** nar. ■ ve výši 2.000,- Kč měsíčně, přestože mu tato povinnost vyplývá z občanského zákoníku a dále z Dohody o výživném ze dne 26.2.2018, kterou uzavřel s matkou dítěte **B ■ S ■** nar. ■ splatném vždy do 20. dne v měsíci k jejím rukám, čímž mu vznikl dluh na výživném ve výši 10.000,- Kč, a v úhradě výživného mu nebránily žádné vážné důvody,

t e d y úmyslně neplnil svou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **110 (jedno sto deseti) dnů**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené B [redacted] S [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] částku 9.600,00 Kč.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 29.06.2020, sp. zn. [redacted] který nabyl právní moci 07.08.2020 jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. **Podle § 226 písm. b) tr. ř.** se obžalovaný

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 21.10.2020, sp. zn. [redacted] [redacted] pro skutek, že:

od přesně nezjištěného dne v měsíci květnu 2019, do 22.12.2019 v [redacted] v ubytovně, i na jiných adresách, kdy se seznámil s poškozenou M [redacted] J [redacted] nar. [redacted] tuto fyzicky úmyslně napadal, kdy toto fyzické napadání se opakovalo, pokračovalo a stupňovalo se, v době společného soužití na ubytovně v [redacted] kdy musela být poškozená po napadení jmenovaným ošetřena v nemocnici, a toto napadání pokračovalo i poté, co si společně našli ubytování v ubytovně [redacted] přičemž napadání spočívalo v úderech otevřenou rukou, úderech pěstí, škrcení, kopání do nohou poškozené, kdy jednání vyvrcholilo od odpoledních hodin dne 21.12.2019 do 19:25 hodin dne 22.12.2019, když obviněný uvěznil poškozenou v pokoji ubytovny, ve které společně bydleli asi tři týdny, a to tak, že uzamkl vstupní dveře do pokoje, kdy jediný klíč od pokoje si ponechal uschován u sebe, poškozenou v pokoji hlídal, aby z něho neutekla, bránil jí silou a výhrůžkami v opuštění pokoje, kdy ji také zamezil užívání toalety, která se nachází na chodbě ubytovny, kam nesměla odejít, tudíž poškozená byla následně nucena užít k vykonání potřeby odpadkový koš v pokoji, dále poškozenou opakovaně bil do oblasti obličeje a kopal do holení, dusil jí jednak úchopem do kravaty a jednak svojí dlaní, a vyhrožoval jí, že jestli ho opustí, tak jí zabije a dále také na poškozené vykonal minimálně dvakrát soulož proti její vůli a bez jejího souhlasu, kdy se mu oddala pouze ze strachu z dalšího násilí, neboť tomuto předcházelo opět bytí ze strany obviněného, taktéž při opakovaných pokusech o útěk ze strany poškozenější opět fyzicky napadal,

bil jí a vyhrožoval fyzickou újmou, přičemž poškozená během celé doby volala o pomoc, což bylo potvrzeno i dalšími nájemníky ubytovny, kteří rovněž potvrdili častý, opakující se křik bité ženy z pokoje č. [REDAKCE] slyšitelné rány, a proto zavolali Polici ČR,

t e d y měl týrat osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí po delší dobu** podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není tr. činem a podle § 222 odst. 2 tr. ř. nelze zažalovaný skutek postoupit k projednání jako přestupek.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se VZP se sídlem Praha 1, Na Perštýně 6 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

K b o d u I I . r o z s u d k u

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení nevzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku obžaloby. Ten byl popsán shodně s tím, pro který bylo proti obžalovanému dne 23.12.2019 zahájeno trestní stíhání komisařem Policie ČR OŘII, SKPV, Odborem obecné kriminality 1. Oddělení, a to pro zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku**, zločin **znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku**, a přečin **zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. zákoníku** a přečin **nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku**, kterého se měl dopustit tím, že svoji přítelkyni M. [REDAKCE] J. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] se kterou se seznámil v přesně nezjištěný den v měsíci květnu 2019, prakticky od počátku úmyslně fyzicky napadal, toto fyzické napadání se opakovalo, pokračovalo a stupňovalo se, kdy v době společnéhožití na ubytovně v [REDAKCE] musela být poškozená po napadení jmenovaným ošetřena v nemocnici, napadání pokračovalo i poté, co si společně našli ubytování v ubytovně [REDAKCE] v [REDAKCE] v pokoji č. [REDAKCE] kde asi tři týdny žijí, napadání spočívalo v úderech otevřenou rukou, úderech pěstí, škracení a kopání do nohou poškozené, napadání se stupňovalo od odpoledních hodin dne 21.12.2019 do 19:25 hodin dn22.12.2019, kdy jmenovaný poškozenou uvěznil v pokoji ubytovny tak, že uzamkl vstupní dveře do pokoje, kdy jediný klíč od pokoje si ponechal u sebe, poškozenou v pokoji hlídal, aby z něj neutekla, bránil jí silou a výhrůžkami v

opuštění pokoje, kdy ji také zamezil užívání toalety, která se nachází na chodbě ubytovny, kam nesměla odejít, a poškozená byla následně nucena užít k vykonání potřeby odpadkový koš v pokoji, poškozenou opakovaně bil do oblasti obličeje a kopal do holení, dusil jí jednak úchopem do kravaty a jednak svojí dlaní, a vyhrožoval jí, že jestli ho opustí, tak jí zabije a dále také na poškozené vykonal minimálně dvakrát soulož proti její vůli a bez jejího souhlasu, kdy se mu oddala pouze ze strachu z dalšího násilí, neboť tomuto opět předcházelo bití (zřejmě má jít o bití) a výhrůžky zabitím, taktéž při opakovaných pokusech o útěk ze strany poškozené ji opět fyzicky napadal, bil jí a vyhrožoval fyzickou újmou, přičemž poškozená během celé doby volala o pomoc, což bylo potvrzeno i dalšími nájemníky ubytovny, kteří rovněž potvrdili častý, opakující se křik bité ženy z pokoje č. [REDAKCE] na ubytovně [REDAKCE] slyšitelné rány a proto zavolali Policii ČR..

2. Soud vzal za prokázané, že M [REDAKCE] J [REDAKCE] byla policií vyslechnuta na úřední záznam dne 22.12.2019 od 23:30 do 23.12.2019 do 01:45 hod. Podle zprávy [REDAKCE] byla ve 22:21 hod. dne 22.12.2019 přivezena RZS v doprovodu PČR a policejní interventky ve špatném psychickém stavu, v anamnéze je zaznamenáno, že po několikadenním držení v bytě,

opakovaném znásilňování a brachiálním násilím, údajně kromě jiného měla být nucena k požívání alkoholu, další vyšetření v [REDAKCE] ze dne 22.12.2019 ve 22:44 hod. však nesvědčilo pro násilný pohlavní styk, podle anamnézy si na událost podezření ze znásilnění příliš nepamatuje. Alkotest jí po příjezdu PČR na ubytovnu naměřil dne 22.12.2019 hodnotu 0,87 promile alkoholu v dechu.

3. Obžalovaný byl zadržen stejného dne v 19:25 hodin podle § 76 odst. 1 tr. řádu bez předchozího souhlasu státního zástupce, neboť věc nesnesla odkladu a souhlasu nešlo předem dosáhnout.

4. Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 podala dne 24.12.2019 návrh na vzetí obviněného J [REDAKCE] B [REDAKCE] do vazby z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. a), b), c) tr.ř. s odůvodněním, že dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání obviněného, byly spáchány, mají všechny znaky uvedených trestných činů a jsou zde zřejmé důvody k podezření, že tyto skutky spáchal právě obžalovaný.

5. Zdejší soud usnesením sp.zn. [REDAKCE] ze dne 25.12.2019, obžalovaného propustil ze zadržení za přijetí dohledu PMS a stanovení podmínek zákazu styku s M [REDAKCE] J [REDAKCE]

6. Dne 16.01.2020 se poškozená, bez odchozího předvolání, dostavila ke komisařce s tím, že při svém oznámení dala souhlas s trestním stíháním J [REDAKCE] B [REDAKCE] který bere zpět. Považuje ho za svého druhu a plánuje s ním společnou budoucnost. Dále využila svého práva podle § 100 tr. a nevypovídala. Zdejšímu soudu na vysvětlenou této situace uvedla, že kdyby věděla, že se jedná o trestní stíhání, tak ten souhlas komisařce vůbec nedá. Při podání vysvětlení byla opilá a v nepohodě. Policie se jí zeptala, jestli dá *souhlas k prošetření situace, a chtěli jí umístit do azylového domu*, kdyby řekli, že dává souhlas s trestním stíháním, tak by to nepodepsala. Když toho 16.1.2020 na oddělení přišla, ani tu komisařku u které byla, a která s ní sepisovala ten záznam, ani nepoznala. Dále využila svého práva podle § 100 tr. řádu a nevypovídala, a jako poškozená se nepřipojila k trestnímu stíhání obžalovaného s nárokem na náhradu škody. *Proto z celé škály zločinů a přečinů,*

pro které bylo zahájeno proti obžalovanému trestní stíhání, po vzetí poškozenou souhlasu zpět podle § 163 tr. řádu, trestní řízení dál orgány činné v trestním řízení vedly pro zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.**

7. PMS ČR s místní příslušností pro [REDAKCE] – si záhy stěžovala na nekontaktnost obžalovaného, na to, že neplní podmínky dohledu, od matky z [REDAKCE] se odstěhoval, navíc bylo zjištěno, že s poškozenou J [REDAKCE] žije v pronajatém bytě na [REDAKCE] a nedodržuje tudíž ani zákaz přiblížování se k ní a zákaz jejího kontaktování. Sama poškozená si na chování obžalovaného formálně ani oficiálně PMS ani PČR nestěžovala. Soud pak ještě ze zprávy Úřadu práce zjistil, že obžalovaný se společně s M [REDAKCE] J [REDAKCE] dostavili na Úřad práce pro dávky hmotné nouze, v době, kdy obžalovaný měl zakázán styk s paní J [REDAKCE] Správce ubytovny Ch [REDAKCE] A [REDAKCE] nahlásil dne 09.01.2020 úřednici dávek sociální nouze E [REDAKCE] Z [REDAKCE] že J [REDAKCE] B [REDAKCE] byl uložen zákaz styku s M [REDAKCE] J [REDAKCE] TA na č.l.229 -230 následně sepsala záznam o tom, že dne 08.01.2020 obžalovaný a poškozená navštívili úřad, neboť jsou příjemci dávek hmotné nouze (jako společně posuzované osoby). Následně byli objednáni na 13.1.2020, neboť jim měla být formou poukázek na zboží a služby vyplacena dávka hmotné nouze-příspěvek na živobytí. Na č.l. 239 je ve spise založen a byl čten mail výše uvedené úřednice policejní komisařce o tom, že úřad navštěvovali oba vždy společně. B [REDAKCE] působil zakřiknutě, vždy mluvila J [REDAKCE] podle úřednice to bylo dáno věkovým rozdílem obou. Ani jeden nebyl pod vlivem návykových látek, a pomoc úřadu skutečně potřebovali. Dne 16.12. 2019 byla J [REDAKCE] slovně agresivní, když byla pokladna zavřená, a ona požadovala vydání poukázek na zboží a služby (stravenky). Tehdy působil podnapile. Mluvila nesrozumitelně, tvrdila, že jí chtěl někdo zabít. Vydání poukázek odůvodňovala tím, že „ B [REDAKCE] má hlad“. B [REDAKCE] pouze seděl na lavičce a mlčel. Při běžném jednání působili jako relativně spokojený pár, měli společné plány. Byli vedeni jako společně posuzovaná osoba od září 2019 do doby podání zprávy, resp. obžalovaný jako společně posuzovaná osoba s M [REDAKCE] J [REDAKCE]. Obžalovaný byl považován za osobu v hmotné nouzi, osobu u níž vzhledem k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům hrozí vážná újma na zdraví (§ 2 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi).

8. Státní zástupkyně přesto u obžalovaného za této situace (v červenci 2020) dovodila existenci důvodu vazby podle § 67 písm. c) tr. řádu, když v návrhu opakovala, že se měl obžalovaný dopustit závažné trestné činnosti, a přestože byl přijat jeho slib a záruka jeho matky a záruka ve formě dohledu PMS, slíbil, že se nebude k poškozené přibližovat, opět bylo zjištěno, že s ní na [REDAKCE] bydlí a podal návrh na uvalení vazby.

9. Na obžalovaného byla dne 23.07.2020 usnesením [REDAKCE] skutečně vazba z důvodu § 67 písm.c) tr. řádu uvalena, když soud nalézací i stížnostní (sp.zn. [REDAKCE]) shledaly, že zde byla skutečně reálná obava, že v případě propuštění obžalovaného na svobodu bude tento pokračovat v trestné činnosti, pro kterou je stíhán a to zejména s ohledem na skutečnost, že v minulosti, konkrétně na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 12. 2019, sp. zn. [REDAKCE] bylo konstatováno, že trvá důvod vazby podle § 67 písm. c) tr. řádu, avšak tento byl místo samotného výkonu vazby, nahrazen přijetím jiných mírnějších zajišťovacích opatření, v první řadě povinností být v kontaktu s Probační a mediační službou ČR a nenavazovat jakýkoliv kontakt s poškozenou.

10. Podle odůvodnění obou soudních rozhodnutí soud shledal, že soudy se přesvědčily, že obžalovaný si nevzal z dosavadního průběhu trestního řízení ponaučení, a nejenom že pro potřeby trestního řízení ho bylo možno zajistit teprve po vydání příkazu k zatčení dne 16. 6. 2020 na základě kterého byl zatčen dne 22. 7. 2020 a dodán Obvodnímu soudu pro Prahu 2 k dalšímu opatření, ale zároveň ze zpráv Probační a mediační služby ČR jednoznačně vyplývá, že obžalovaný neplní uložené povinnosti ve vztahu k probační službě a zejména nadále pokračuje v kontaktu i styku s poškozenou i přesto, že mu to bylo rozhodnutím soudu zakázáno. Soudy konstatovaly, že s ohledem na osobu obžalovaného a charakter jeho trestné činnosti se jevílo jako nedostatečné k nahrazení důvodů vazby použitím jiných zajišťovacích opatření jako je dohled probačního úředníka, peněžitá záruka, písemný slib či záruka důvěryhodné osoby a vedlo to k tomu, že z citovaných důvodů by se takovéto instituty jevíly nedostatečnými, nehodnověrnými a spíše účelovými, když ve fázi rozhodování nebylo pro potřeby trestního stíhání zajistit osobu obžalovaného jiným způsobem než samotným výkonem vazby.

11. **Dne 22.10.2020 podala státní zástupkyně ke zdejšímu soudu obžalobu** a konstatovala, že jednání obžalovaného bylo kvalifikováno pouze jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí, podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku vzhledem k tomu, že poškozená vzala zpět souhlas s trestním stíháním obžalovaného, což se pak týkalo kvalifikace znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 (původně kvalifikováno jako zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1 tr. zákoníku), *kdy tyto kvalifikace byly vypuštěny, i když jsou popsány ve zněnce obžaloby, protože se jedná o jednočinný souběh.*

12. Ve vazebním zasedání dne 06.11.2020 se před senátem zdejšího soudu J. B. omluvil, že porušil podmínky, které mu byly stanoveny při propuštění, a bude se snažit splnit všechno, co mu bude stanoveno jako omezení. Je ve vazbě již déle, mohl přemýšlet, pochopil a uspořádal si priority. Chtěl by pracovat v rodinné firmě, bude bydlet u rodičů a chtěl by si najít vlastní bydlení a zapojit se zpět do společnosti a normálně fungovat. Z. se přestěhoval kvůli práci. Dostal v. lepší platovou nabídku. Nuceně ve vazbě abstinovat, po výstupu už nechce mít nic společného s pervitinem. Stále udržují s M. J. vztah a kontakt, píší si, kontaktují se telefonicky. Plánují společnou budoucnost a rádi by se vzali.

13. Dne 6.11.2020 byl obžalovaný za přijetí písemného slibu ze dne 6.11.2020 jako náhrady shledaného vazebního důvodu. § 67 písm. c) tr. řádu propuštěn z vazby na svobodu. Rozhodnutí nabylo právní moci ještě v jednací síni, nebo obžalovaný i státní zástupkyně se vzdali stížnosti proti rozhodnutí.

14. Soud vzal za prokázané z výpovědi obžalovaného i poškozené, která byla slyšena v jediné procesně použitelné výpovědi právě v hlavním líčení před soudem, že se oba dali bezprostředně po propuštění obžalovaného z vazby zase (očekávaně a předpokládaně) dohromady. Po propuštění z vazby se asi za týden spojili. Asi týden po společném žití, M. J. dostala obžalovaný ji zavolal záchranku a v nemocnici byla asi dva týdny. Pro stejnou byla hospitalizována ještě v době, kdy byl obžalovaný ve vazbě, tehdy ji přivedla na její matka a poškozená podepsala souhlas s pobytem, byla tam asi 10 dnů a pak podepsala reverz.

15. G P k tomu soudu uvedla, že M J byla v byla 2 krát hospitalizována.. První hospitalizace byla od do kdy byla její ošetřující lékařkou a druhá byla velmi krátce na to až kdež byla ošetřující lékařka jen na začátku a potom to byl jiný lékař. K první hospitalizaci byla přijata z důvodu a s poruchami chování v ebrietě před přijetím. Byla k nim přeložena z interny Šlo o to, že pacientka byla v opilosti přijata na internu, kde byla agresivní, neklidná, v rámci té opilosti, dávali jí léky pro zklidnění, benzodiazepiny, bylo to s efektem, ale právě i po odeznění agresivity a neklidu, přetrvávala, kdy tvrdila, že ji pronásleduje organizovaná skupina a vlastně na základě toho ji překládali k nim s tím, že se jim to nezdálo v pořádku. Dělalí tzv. suchou toxikologii, kde byla pozitivita benzodiazepinů, jinak laboratoř bez hrubé patologie. Šla k nim na akutní oddělení, protože bylo podezření na tu psychózu. Na akutním ženském oddělení její hospitalizace trvala od s tím, že byla přijata hlavně kvůli co říkala, než pro nějakou agresivitu a neklid. Pobyť byl ukončen na revers, u pacientky byl narušen kontakt s realitou vlivem psychotického prožívání, že před příjmem na interně byl neklid a agrese, přetrvává chování nepredikovatelné s rizikem dalšího agresivního raptu. Během hospitalizace byla pacientka už klidná a bez obtíží a podepsala dobrovolný vstup a byla propuštěna na revers, proti radě lékaře. V medikaci, z psychiatrických léků, byl dávkování 1-0-1, dávkování 1 na noc, dávkování 1-1-1 a jeden na noc, 2 interní léky na tlak dávkování 1 ráno a dávkování 1 ráno. Ze závěrečné zprávy soud zjistil, že pacientka přijata pro překladem ze somatického oddělení, kam byla přijata v ebrietě a pro poruchy chování, aktuálně ve vyšetření, celková deprivovaná osobnost s výraznou impulsivitou, velmi limitovanými zdroji pro zvládání zátěže, závislými rysy, emoční nestabilitou, závislá na více psychoaktivních látkách, velmi limitovaná možnost spoléhat na pacientčinu výpověď stran abúzu těchto látek, aktuálně suspektně dozrívající toxická psychóza, snížený kontakt s realitou, zároveň však pohyb v prostředí s četnou agresí, kterou pacientka, i svým chováním, může provokovat, dostávat se tak do situací fyzických konfliktů. Doporučena abstinence od psychoaktivních látek. **Druhý pobyt byl od** Ze zprávy soud zjistil, že pacientka přijata RZS v doprovodu policie pro masivní neklid po intoxikaci psychoaktivní látkou. Záchraná služba uvádí, že pacientka byla nalezena v pokoji na ubytovně, dezorientovaná, rozházené oblečení, převrácené matrace, nahá, křičí, celou dobu křičí, že ji veze falešná policie, že ji poléváme kyselinou, stav nebyl úplně dobrý. Byla u nás i přechodně mechanicky omežována, umístěna na pokoj terapeutické izolace, farmakologicky omezená. Svědkyně lékařka popsala, že ten druhý pobyt byl divočejší. *Důležité je asi, že dělali toxikologické vyšetření z moči na psychoaktivní látky dne píše E K že v toxikologii byly prokázány masivně amfetaminy, což by i odpovídalo tomu klinickému obrazu neklidu. **V závěru propouštěcí zprávy shrnuto** - přijata RZS v doprovodu policie pro masivní neklid, v rámci akutní intoxikace psychoaktivní látkou, což byly ty amfetaminy, byla dimitována 4 dny před tím, oproti podpisu negativního reversu, dle psychologického vyšetření, při poslední hospitalizaci, dále se uvádí, že poslední 2 roky je u pacientky relaps abúzu alkoholu a drog, nepříznivá sociální situace, komplikovaný vztah s partnerem, který jí, údajně, fyzicky ubližuje, byl za to ve vazbě, finančně ji podporuje rodina, nezletilý syn je v péči matky pacientky, bydlí mimo rodinu, po penziónech a hotelech. Zde byla pacientka vstupně neklidná, agresivní, psychomotoricky urychlená, afekt iritabilní, impulsivní, myšlení semikoberentní, ventilovala kontakt s realitou byl narušen, byla umístěna na pokoj terapeutické izolace a přechodně mechanicky omezena. Po odeznění byla již pacientka klidnější, spolupracovala, byla bez poruch chování, bez projevů agresivity, osobnost deprivovaná dlouholetým Do popředí se dostaly manipulativní rysy, četné*

požadavky, řešena byla [REDAKCE] Řešena byla sociální problematika, zejména ubytování a nakládání s financemi. Za hospitalizace byl podán návrh podnětu k úpravě způsobilosti, odesláno sociální pracovníci. Pacientka byla motivována k ústavní odvykací léčbě, zcela však bez efektu. Po dokončení maximální možné ošetrovací době na akutním psychiatrickém lůžku byla propuštěna do ambulatní péče [REDAKCE] A [REDAKCE] bez floridních psychotických fenoménů, bez patické depresivity, bez auto heteroagrese, v popředí akcentované osobnostní rysy, detence zrušena demisí. Svědkyně popsal, že při obou pobytech byla poraněna, ale ne natolik, aby to musel někdo řešit. **Při prvním pobytu** byl, [REDAKCE] **Při druhé hospitalizaci**, při prvním dnu je popsán [REDAKCE] druhý den byly patrné [REDAKCE] a [REDAKCE] na horních končetinách, na dolních končetinách, na ramenou, na bradě a čelisti. Všechno to byla povrchová poranění, která nevyžadovala chirurgii, internu atd. Co se u ní řešilo, bylo potom [REDAKCE] protože měla [REDAKCE] Ona se léčí taky s [REDAKCE] takže to mohlo být i na základě [REDAKCE] **O svém partnerovi** mluvila poměrně často, ale ty výpovědi docela často měnila. Ona i přiznávala, že tam nějaká agrese byla, ale většinou to podávala stylem, že se tam navzájem bijou. Popisovala to [REDAKCE] K [REDAKCE] u psychologického vyšetření (jsou zde popisovány stresové faktory pacientky, potíže s bydlením, finanční situace, konflikty s matkou, partner ve vazbě pro podezření z domácího násilí na pacientce, která toto popírá, přiznává vztah, ve kterém se vzájemně napadají, spíše ona jeho provokuje, on ji, dle jejích slov, pak důrazně chytne, až z toho má modřiny), ale při první hospitalizaci to podávala tak, že ho miluje, že to je životní láska a že jí v tom ostatní brání. Při druhé hospitalizaci z něj byla nejdříve zklamaná, že ho nechce, že mají informovat mámu, ale pak se to zase otočilo v to, že zase s ním chce být, že si ho chce vzít, že ho prostě miluje. **Svědka uvedla, že tyto návraty úplně zhodnotit nemůže, ale myslí, že požívání drog a alkoholu s tímto nesouvisí, že se spíše jedná o povahový rys.**

16. **Obžalovaný na svou obhajobu uvedl**, že na ubytovně [REDAKCE] bydleli asi dva měsíce. Mezi nimi tam probíhaly běžné hádky, ale už neví, o čem to bylo, nebylo to nic vážného. Na té ubytovně potkával některé sousedy na chodbě. Rozhodně se s poškozenou neprali. Pouze házeli věci. Poškozená některá zranění na těle měla ode něj. Přiznává, že jsem ji občas praštil například do ramene, do stehna. Když už přijde, že ho třeba kopne, tak ji třeba obejmeme a snaží se jí uklidnit. Sousedé se nikdy neptali, co se v pokoji odehrává. Párkrát se stalo, že byla přivolána policie. Párkrát se stalo, že byl v práci a byli dohodnuti, že na něj počká, a že nebude pít a on přišel z práce a nemohl se dostat do pokoje, hledal ji po [REDAKCE] a pak se potkali, ona byla opilá, ubrečená, zbitá a říkala, že ji okradli. Pokaždé, když byla sama, tak přišla s tím, že ji někdo zbil, peníze ztratila, telefon ztratila. Když ji chtěl umravnit, tak to spíše mělo opačný efekt. Ona takto mluví i s lidmi na ulici a ti jednájí hůř než on, okradou ji, zbijí ji.

17. **Obžalovaný na svou obhajobu uvedl**, že 22.12.2019 byla poškozená trochu napitá a on nechtěl, aby odešla sama. Bylo to čerstvě, co s ním začala mluvit a říkala, že nesmí ani kapku alkoholu. Hákali se a říkal jí, ať si odpočine, že by ji matka vynadala a syn by s ní nemluvil. Když takhle odejde sama, tak se jí stanou ty věci, jako že ji okradou, zbijí ji. Kdyby byla střízlivá, tak neřekne nic. Mají mezi sebou dobrý vztah, nehádají se, vždy to jen ulítne, když se napije, ale myslí si, že kvůli němu přestala pít. Když jsou střízliví, tak se nic neděje. M [REDAKCE] násilně nenapadl, ani ze začátku nekřičel, pouze ji prosil, aby si lehla a odpočinula. Začali se hádat po tom, co se k sobě vrátili po jeho propuštění, poškozená se trochu napila a začala na něj křičet, rozházela věci a říkala, že chce zavolat záchranku, ať ji zavolá, že jí není dobře. Tu tedy zavolal a čekal na chodbě. Přijela záchranka a odvezli ji, mezitím se poškozená svlíkla donaha. Ona začala křičet o pomoc, tak jí říkal, že jí nic nedělá. Ona si ale nedá v tu chvíli poradit a jde za svým. Pak třeba

řekne, že chce na záchod, ale ví, že se pak sebere a začne klepat na lidi a volat o pomoc. Poškozenou neškrtil, pouze ji objal, když do něj třeba kopla, tak se takto bránil. Poškozená mu řekla, že chce na toaletu a on ji řekl, že ji otevře, a že zase zdrhne, ale ona řekla, že opravdu potřebuje, tak se chystal jí otevřít a ona, že potřebu vykoná do koše a vyleje to na něj. Alkohol ten den nepil. Nikdy v žádné psychóze nebyl. Popírá, že by s poškozenou souložil proti její vůli. Ta soulož proběhla den předtím, to nebylo při té hádce. Když zamkl pokoj, tak klíč si dal do kapsy. Pokoj zamykali vždycky, protože se dveře samy otevíraly, akorát klíč byl vždycky v zámku, ale v ten moment, si vzal klíč k sobě, ale trvalo to asi 3 – 4 hodiny. Rozhodně není pravda, že by tam poškozenou držel dva dny. Nyní má s poškozenou ideální vztah, abstinují oba, a snaží se najít práci a bydlení. Když byla napitá, tak si vymyslela zbytečnost, kterou by jim uškodila oběma. Když věděl, že to není dobře, tak nemohl nic dělat. Byli třeba venku, hádali se, ona do něj kopala a on ji prosil, ať přestane a pak to třeba nevydržel a praštil ji, nebo jí dal facku. Do budoucna si chceme najít práci, chceme mít svatbu.

18. **Poškozená M. J. ve svědecké výpovědi, nikoli v nepoužitelném úředním záznamu o podaném vysvětlení, pod tíhou pravdivé výpovědi, uvedla, že s obžalovaným žijí jako druh a družka. S obžalovaným, když byl ve vazbě, komunikovali písemně, a telefonovali si. Ona byla v tu dobu na psychiatrickém pobytu a on jí tam po svém propuštění vyzvedl a jsou stále spolu každý den jako dříve. Za ty 3,5 měsíce měla 9x výjezd záchrankou, neustále jí napadala organizovaná skupina osob. (tuto paranoii vysvětluje P.). Pochází z bohaté rodiny. Určití lidé jí ubližovali, a když se potkala s obžalovaným, tak to přestalo. Obě rodiny se vztahem nesouhlasily, takže se ocitli na ulici. Občas užívala drogy a alkohol, když začala být s obžalovaným, tak alkohol přestala pít. S obžalovaným se odstěhovali a nikdo si na ni už nedovoloval. Nejdřív bydleli v bylo léto, takže spali i venku a na té byli na ubytovně. Jejich soused holdoval alkoholu a pil vodku a ona když se napije, tak je neřízená střela, proto lezla po té zídce.**

19. Poškozená tím popisuje událost, která byla pokládána PČR za začátek týrání. Státní zástupkyně poukázala na šetření policie na ubytovně dne 23.10.2019. Obžalovaný s poškozenou tam bydleli cca 3 měsíce, kdy 28.11.2019 ubytovnu opustili, protože nehradili nájem. Dne 23.10.2019 v 05:00 hodin nahlásil L. B. hluk na ubytovně. Na chodbě před pokojem našel v 1. patře podnapilou ženu, která mu řekla, že jí měl partner uhodit pěstí, dechovou zkouškou policie zjistila u M. J. v 05:23 hodin 1,98 promile alkoholu v dechu, vzhledem k opilosti nebyla schopna nic bližšího hlídce sdělit, mluvila pouze o skutku z okna a nějaké hádce. Její partner J. B. uvedl, že přišla po půlnoci opilá a k ránu začala vyvádět, že půjde někam pít, zamknul dveře pokoje, nejdříve chtěla vyskočit oknem, přemluvil ji k spánku, potom vyskočila, přitom se měla odřít o rám okna na hlavě. I obžalovaný se podrobil dechové zkoušce, která byl negativní. Poškozená byla odvezena RZS na vyšetření do nemocnice, z čekárny ale utekla bez vyšetření. V 06:46hodin byla nalezena na ubytovně a v 07:23 hodin měla stále 1,68 promile alkoholu v dechu. **Policie rozhodla, protože nebylo dáno podezření ze spáchání některého z přečinů, či přestupku, o odložení materiálu ad acta (č.l. 252 spisu).** Stejný muž L. B. pak dne 24.10.2019 před prodejnu žabka v slovně napadl obžalovaného i poškozenou „ ty sráčí“, „ špíno, co sbírá vajgly po „ ty feťáku“ a obžalovaný bránil poškozenou tak, že sevřenou pěstí v prodejně napadl L.B. , ten se aktivně bránil a přitom poškodili zařízení prodejny a vystavené zboží. **Soud tak nemohl považovat ve světle tohoto důkazu toto jednání za začátek procesu týrání poškozené obžalovaným.** Zvláště proto, že týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, je definováno rozhodnutím Nejvyššího správního

soudu v rozsudku ze dne 31. 3. 2009, čj. 5 As 84/2008-81, ve kterém (mimo jiné) uvedl: *Obsah širokého pojmu domácího násilí lze nejuvýstižněji přirovnat k šikaně. Šikánování (zde ve vztahu 2 dvou blízkých lidí) zahrnuje širokou škálu útoků proti důstojnosti a zdraví člověka – od verbálních útoků, urážek, zesměšňování, ponižování, vyhrožování různými újmami nebo násilím, přes ničení věcí, omezování pohybu, neustálou kontrolou, omezování kontaktů s rodinou a přáteli, až po fyzické napadání ve formě pohlavků, kopání, bití, vyhrožování nebo ohrožování zbraní, popřípadě až po použití zbraně. V každém případě jde vždy o jednání volné a úmyslné, resp. svévolné. Pachatel má vždy možnost ovlivnit své jednání, rozhoduje se, zda se bude násilně (šikanózně) chovat, či nikoliv. Významným indikátorem domácího násilí je nerovné postavení mezi pachatelem a obětí. Pachatel má nad obětí zjevnou nebo i nevyslovenou či obětí nepřiznanou převahu. Je to vždy pachatel, kdo určuje pravidla. To, co smí pachatel, nesmí oběť. Postavení oběti je tak podržené a odvozené od nároků, požadavků a hrozeb pachatele... .. Na druhou stranu nelze domácí násilí zaměňovat s tzv. „italskou domácností“, kdy např. oba manželé po vzájemné hádce a potyčce ničí věci druhého, a nakonec třeba i zcela zdemolují byt. Zde jsou totiž oba účastníci v „rovném“ postavení, jsou silnými partnery, jsou pachateli i oběťmi současně. V takovém případě zde zcela chybí znak mocenské asymetrie, typické pro domácí násilí, resp. jakýkoli typ šikany. Jde pojmově o hádku, kde existují dva rovnocenní partneři. Nepochybně takový typ partnerského soužití není žádoucí, nicméně nemá pro jednoho či druhého z partnerů natolik devastující vliv jako šikana v asymetrickém vztahu – násilník – podržená oběť. Domácí násilí však není jen pouhou hádkou. Skutková podstata domácího násilí se nevztahuje na ojedinělé roztržky či půtky, ani na argumentační konflikty mezi partnery, které sklouznou do násilné podoby. Domácím násilím se miní velmi tvrdá a nezdravá podoba partnerských vztahů označovaná jako zneužívání partnera. Ze shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu tak vyplývá, že o domácí násilí se nejedná zejména v případech, kdy **absentuje znak mocenské asymetrie – tj. oba aktéři jsou pachateli i oběťmi zároveň**. Řečeno pojmy, kterými bylo shora definováno domácí násilí – chybí rozdělení rolí. Soud provedeným dokazováním zjistil, že situace v [redacted] je přesně takovým konfliktem obžalovaného s jeho družkou M [redacted] J [redacted]. I v obžalobě je charakterizováno jejich soužití výrazem „italská domácnost“. Pokud mezi nimi dochází ke konfliktu, jsou jeho aktivními účastníky jak obžalovaný, tak i paní J [redacted]. Když někdy „padne“ facka, dávají si jí navzájem, sama paní J [redacted] uvádí, že obžalovaného vědomě provokuje. V úhlu pohledu výše uvedeného jsou oba pachateli i oběťmi zároveň.*

20. Tento policejní výklad situace poškozená logicky dokresluje prohlášením, že dveřmi nešla, protože se bála, že jí obžalovaný uslyší, protože spal u dveří. Zpátky se dostala opět přes tu zídku. On by si totiž myslel, že si jde koupit zase alkohol, takže to chtěla udělat tajně. [redacted] chtěli opustit, protože podmínky tam byly šílené, byli tam [redacted]. Dostali nabídku od úřadu na pobyt v [redacted] ale to nečekala, že ta [redacted] bude ještě horší. Šli plánovitě do [redacted] a bylo to vyřešeno pomocí hmotné nouze. V té době ji sponzorovala rodina a H [redacted] také dostával peníze od rodiny. Obžalovaného provokovala, když se napila, tak do něj kopala a řekla mu třeba 20x za sebou „debile“, prostě nesmí pít tvrdý alkohol. Z její strany ho třeba praštila do ramene, když jí nechtěl dovolit dalšího panáka, on to řešil v klidu. Bitky se moc neodehrávaly, že by se nějak rvali, to ne.

21. V obžalobě je časově skutek popsán tak, že „od přesně nezjištěného dne v měsíci květnu 2019, do 22.12.2019 v [redacted] i na jiných adresách, kdy se seznámil s poškozenou M [redacted] J [redacted] tuto fyzicky úmyslně napadal, kdy toto fyzické napadání se opakovalo, pokračovalo a stupňovalo se, v době společného soužití na ubytovně v [redacted] kdy musela být poškozená ošetřena v nemocnici a toto napadání pokračovalo i poté, co si společně našli ubytování v ubytovně [redacted], v pokoji č. [redacted] přičemž napadání spočívalo v úderech otevřenou rukou, úderech pěstí, škrcení, kopání do nobou poškozené, kdy jednání vyvrcholilo od odpoledních hodin dne 21.12.2019 do 19:25 hodin dne 22.12.2019“. K tomuto popisu mohl soud provést

dokazování výpověďmi obou účastníků, případně záznamy o jejich řešeních přivolanou policií, případně lékařskými zprávami o stavu poškozené po nich, výslechy svědků, kteří byli osobně situacím přítomni, fotodokumentací a kamerovými záznamy (pokud by byly z MKS či soukromých kamer k dispozici). Přími svědci byli k dispozici k jednání ze dne 22.12.2019 z chodby a prostor [REDAKCE]. Stejně tak fotodokumentace stavu poškozené. K události v [REDAKCE] nebylo k dispozici kromě listin k šetření od PČR ničeho. K dalším událostem, které šetřila PČR, byly jen stručné popisy jednání. Dne 04.09.2019 řešilo MOP [REDAKCE] fyzické napadení M [REDAKCE] J [REDAKCE] obžalovaným J [REDAKCE] B [REDAKCE] po předchozí hádce před prodejnou Billa. Důvodem byla skutečnost, že poškozená nechtěla jít domů a obžalovaný chtěl, pohádali se a on ji udeřil dlaní do tváře. Ke zranění nedošlo, poškozená odmítala to řešit na místě policií. Dne 24.05.2020 ve 12:45 bylo na linku 158 oznámeno možné napadení, žena M.J. tvrdila, že byla znásilněna, poté to odvolala, znásilnění se nepotvrdilo. Měla 1,89 promile. Byl vytěžen i obžalovaný, žádné protiprávní jednání se nepotvrdilo. K problému ze dne 24.05.2020 existuje záznam o vyjádření recepční ubytovny [REDAKCE] že toho dne běhala J [REDAKCE] po chodbě pod vlivem alkoholu v 15:00 hod. a tvrdila, že jí její druh týrá. Spustila na chodbě požární poplach. Za měsíc je viděla recepční zase spolu jakoby nic. Dne 15.05.2020 ve 22:10 bylo oznámeno na 158, že muž napadá ženu v [REDAKCE] ulici. Bylo zjištěno, že se nejedná o domácí násilí. Dne 02.04.2020 na linku 158 oznámila v [REDAKCE] osoba hluk a volání o pomoc. M [REDAKCE] J [REDAKCE] měla být napadena J [REDAKCE] B [REDAKCE] a J [REDAKCE] T [REDAKCE] (příbuzný). Byla převezena na traumatologické vyšetření, které ve spise založeno není a dne 30.4.2020 bylo řešení odloženo. Dne 26.01.2020 v Opletalově ulici sama poškozená napadla oznamovatelky „Vy mrdky“. Žádná další oznámení policie neeviduje a nerešila. Žádné z popisovaných neskončilo obviněním obžalovaného z přestupku, či přečinu. Žádné neobsahuje popis napadení, které by odpovídalo popisu „jednání spočívalo v úderech otevřenou rukou, úderech pěstí, škrcení, kopání do nohou poškozené.“

22. Z popisů jednání, ani jejich časového sledu soud nemohl vysledovat tendenci k závěru: *fyzicky úmyslně napadal, kdy toto fyzické napadání se opakovalo, pokračovalo a stupňovalo se.* Navíc všechny výše uvedené záznamy (vyjma záznamu MOP [REDAKCE] OOP [REDAKCE] o Ubytovně [REDAKCE]) jsou až z roku 2020 a nepředchází události z 22.12.2019. Alarmující pro soud je řešení situace ze dne 24.05.2020, kdy ve 12:45 bylo na linku 158 oznámeno možné napadení, žena M.J. tvrdila, že byla znásilněna, poté to odvolala, znásilnění se nepotvrdilo. Měla 1,89 promile. Byl vytěžen i obžalovaný, žádné protiprávní jednání se nepotvrdilo. Recepční ubytovny [REDAKCE] uvedla, že toho dne běhala J [REDAKCE] po chodbě pod vlivem alkoholu v 15:00 hod. a tvrdila, že jí její druh týrá, o znásilnění recepční nevyprávěla. Policie vyhodnotila stav poškozené, vzájemný vztah s J.B. a případ odložila. Pak za měsíc viděla recepční oba dva zase spolu a žádný konflikt, jakoby se nestal.

23. **Poškozená M [REDAKCE] J [REDAKCE]** ve svědecké výpovědi dále k události na konci prosince 2019 uvedla, že v předmětné době jí přišlo 15 tis. Kč hmotné nouze, obžalovaný v té době začal žárlit, že má něco s M [REDAKCE]. Nahoře bydlel Z [REDAKCE] D [REDAKCE], a ona znala jeho syna a ten na [REDAKCE] řekl, že je z bohaté rodiny, bydlel tam ještě jeden alkoholik a ti je s obžalovaným neustále cíleně rozhazovali. Navíc ona když se napije, tak je hodně hysterická a řekne věci, které se třeba ani nestaly.

24. **Poškozená M [REDAKCE] J [REDAKCE]** ve svědecké výpovědi popřela, že by během toho večera došlo k sexu, když přijela policie, tak už spali. Lekla se, protože nevěděla, co se děje. Chtěla se dostat z pokoje, aby si mohla koupit alkohol, [REDAKCE] chtěl spát, takže dělala scény, kopala do dveří, on se bál, že půjde na nějaký pokoj, a že se tam ještě opije. K míře „vázanosti k

obžalovanému“ soud dotazy zjistil, že s obžalovaným je proto, že je k ní čestný, není jí nevěrný a je schopen jí říci každý den, že jí má rád. Je taková neřízená střela, a on jí dává pravidla. Je s ním proto, že ho miluje. Poškozená dále uvedla o obžalovaném, že je takový, že dlouho mlčí a pak jí třeba chytne za ruku, ale to jak četla ve spise, tak v životě jí pěstí nedal. Obžalovaného kope spíše ona. Když na ubytovnu přijela policie, policie chtěla, aby ho šla udat, aby se k ní nepřiblížoval, ona to ale fakticky nechtěla. Nechce obžalovaného bránit, ale kdyby to byl takový blbeček, tak by s ním přeci nebyla.

25. **Pokud se objevuje v odůvodnění žalobního návrhu následující text :** „ Poškozená M [redacted] J [redacted] byla vyslechnuta formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. řádu a vypověděla, že se s obviněným seznámila v květnu 2019. Nejdříve bydleli u její mámy, ale ta je vyhodila, pak žili na ulici. Párkrát ji zbil, ale to proto, že byl opilý, jinak se k ní choval hezky. V srpnu sehnali ubytovnu v [redacted] jeden měsíc jí platila matka obviněného, pak její matka. Ta když zjistila, že ji obviněný zbil, tak jí přestala platit a chtěla, aby šel obviněný pracovat, že je mladý. Ona zřídila přes sociálku ubytovnu [redacted]. Asi po 10 dnech jí tam obviněný zmlátil, hrozně na ni žártil. Správce ubytovny chtěl, aby se odstěhovali, ona ho přemluvila a zůstali tam. Pak ve čtvrtek měl H [redacted] divnou náladu, byl takový divný večer, zbil ji, což říkala babičce. Druhý den přišla na kontrolu paní Z [redacted] z úřadu, který jim platí nájem a říkala, že na ni poškozená působí smutně. Poté šla za panem P [redacted] a kolem 19 hodiny se vrátila s nákupem a to jí H [redacted] již nechťel nikam pustit. V sobotu byl úplně divný, ona měla jít za synem na návštěvu. Byli nakoupit dárek, vrátili se domů. Ona na chodbě se bavila se sousedem B [redacted] H [redacted] na ni začal rvát, hodil ji na zem. B [redacted] raději odešel. H [redacted] ji táhnul do bytu, hodil na postel, zamkl. Na posteli ji zřackoval, říkal, že ona nikam nepůjde, nemohla ani na záchod, chodila v bytě na odpadkový koš. Zacpal jí pusu a nos, že nemohla dýchat, vzal jí do kravaty jakmile promluvila. Potom chtěl sex, což odmítla, tak ji zmlátil. Podrobila se, znásilnil ji. Byl jí i v průběhu soulože, brečela. Usnula a když se druhý den probudila, tak jí opět nikam nepustil, znovu ji znásilnil, zřackoval a říkal, že ji miluje a je jen jeho' Kolem 14 hodiny se jí podařilo z bytu utéci, když šel H [redacted] na záchod. Vyběhla, ale on si toho všiml. Na chodbě stáli tři muži, ale nepomohli jí. H [redacted] jim řekl, že má hysterický záchvat a odtáhl ji po zemi do bytu. Znovu ji zbil, tekla jí krev z pusy. Pak usnula a po probuzení kolem 18 hodiny říkala, že půjde na návštěvu za synem. H [redacted] ji nepustil, tak kopala do dveří. Držel jí v kravatě, dusil ji, bil ji, ona křičela, rovněž jí vyhrožoval, že ji udusí pokud nebude zticha. Pak přijela policie. Obviněný jí dával facky nebo pěstí do obličejů, kopal do holeních kostí, má odřená záda, jak ji táhnul po chodbě. Během jejich vztahu byl stále s ní, nic nemohla sama dělat, nikam sama chodit, při telefonování musela mít zapnutý hlasitý odposlech. Chvilí to bylo mezi nimi dobré a chvilí ji nadával, všechno zakažoval, bil ji. To už bylo i v [redacted]“, **nemohl k němu soud přihlížet.** Úřední záznam nemá formu protokolu, jak je upraven v oddílu druhém hlavy třetí trestního řádu. Jakou procesně zanedbatelnou formu má úřední záznam, je patrné ze skutečnosti, že není nutné, aby jej osoba podávající vysvětlení podepisovala, jak se často v praxi děje. Účelem úředního záznamu o obsahu vysvětlení je opatřit podklady pro další řízení, které může vyústit v zahájení trestního stíhání proti konkrétní osobě nebo v rozhodnutí o odložení nebo jiné vyřízení věci. Je zákonné, že po zahájení trestního stíhání již není nutné výslech osoby, jež podala vysvětlení, znovu opakovat v postavení svědka, neboť obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení slouží státnímu zástupci a obžalovanému ke zvažování návrhu, aby tato osoba byla vyslechnuta jako svědek (**již v přípravném řízení za splnění podmínek podle odst. 9, nebo po zahájení trestního stíhání podle § 164 odst. 1 věty třetí a čtvrté, či až v řízení před soudem**), a soudu k úvaze, zda takový důkaz (výslech svědka) provede.

26 Úskalí úředního záznam, který může v dalším řízení sloužit jako důkaz pouze za podmínek stanovených zákonem (*se souhlasem státního zástupce a obviněného* může být přečten úřední záznam o podaném vysvětlení ve zjednodušeném řízení podle § 314d odst. 2 a v hlavním líčení podle §

211 odst. 6). Úřední záznamy o obsahu vysvětlení *nemohou* být v řízení před soudem čteny jako listinné důkazy podle § 213, na rozdíl od některých dalších úředních záznamů sepsaných policisty o důležitých zjištěních, pokud by z hlediska svého obsahu měly charakter listinného důkazu ve smyslu § 112 odst. 2. **Byla-li M [redacted] J [redacted] později nutně z podstaty věci vyslýchána jako svědek, nemohl jí být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah, nemohly jí být předestírány rozpory.** Tato omezená použitelnost úředního záznamu jako důkazu měla vést vyslýchající komisařku k pokud možno stručné a výstižné podobě obsahu záznamu, měl být omezen na nejdůležitější skutečnosti, rozhodné pro posouzení věci, a dále měl obsahovat přesné údaje o osobě, jejíž výslech jako svědka přichází v úvahu v dalším řízení, aby mohla být bez problémů předvolána. **Policejní orgán však psychicky nalomenou osobu v ebrietě vyslýchal podle podmínek klasické svědecké výpovědi o všech podrobnostech, i za přítomnosti interventa, se kterým absolvovala lékařské vyšetření, přičemž vzhledem k jejímu psychickému stavu, i stavu ovlivnění alkoholem, ji ani řádně nepoučil podle ustanovení § 163 a § 163 a tr. řádu, a už vůbec nepoužil, a ani do protokolu nezanesl postup podle § 163a odst. 2 tr. řádu.** Podle tohoto právě okolnosti případu, nebo osoba poškozené, měly být důvodem, že se poškozená nebyla schopna jasně vyjádřit, zda souhlasí s trestním stíháním obžalovaného. Takovými okolnostmi mohou být závažnost a charakter činu, jeho následky, dopad na poškozenou, její zdravotní stav, vztah poškozené k pachateli, sociální situace, majetkové poměry apod. Podle všech těchto okolností, které měly mít význam pro posouzení povahy věci, měl poskytnout orgán činný v trestním řízení podle tohoto ustanovení poškozené přiměřenou lhůtu k vyjádření, zda souhlasí s trestním stíháním podle § 163 tr. řádu, která by byla dostatečná, nejvýše jde o 30 dnů. Jde o lhůtu propadnou, kdy po jejím marném uplynutí již případný souhlas nemá procesní důsledky. I o tom měla být poškozená poučena.

27. Tyto závěr mají bezprostřední dopad i na hodnocení závěrů **znaleckého posudku, který vznikl k posouzení duševního stavu M [redacted] J [redacted]** a posouzení její věrohodnosti. Znalci dospěli k závěru, že posuzovaná trpí emočně nestabilní poruchou osobnosti a závislosti na alkoholu. **Její schopnost správně vnímat nebo vypovídat je snížena v důsledku závislosti na alkoholu, v důsledku které může realitu vnímat zkresleně. Zároveň má poškozená podle znalců v důsledku poruchy osobnosti tendenci si realitu upravovat a interpretovat ji tak, aby vyzněla v její prospěch.** *Vzhledem k tomu, že tento posudek byl vypracován dne 20.09.2020 (poškozená vzala soubhlas s trestním stíháním dne 16.01.2020), se shora popsáním postupem v odstavci 26 policejní orgán se státní zástupkyní připravili o možnost provedení svědeckého výslechu svědkyně M [redacted] J [redacted] jako neopakovatelného úkonu.* **Z psychiatrického hlediska poškozená nevykazuje známky posttraumatické stresové poruchy.** Z psychologické části posudku vyplývá, že u poškozené je osobnostní sociální a kognitivní deficit způsobený dlouholetým a masivním užíváním alkoholu a jiných drog. Dříve šlo o nadprůměrně inteligentní ženu, nyní je její kognitivní kapacita subnormní. Osobnostně se jeví jako dissociální, paranoidní, emočně labilní a vztahově závislá.

28. Argument obhajoby podaným vysvětlením poškozené ze dne 22.12.2019 dává logický, nikoli právní, smysl i tehdy, když znalec psycholog uvedl, že její schopnost správně vnímat prožívanou událost a tuto reprodukovat je významně snížena. Má sklon ke zkreslování výpovědi a řídí se tím, co pro sebe momentálně považuje za výhodné. Její obecná věrohodnost je snížena. **Za věrohodnou je možné považovat její první výpověď.** S tím, jak se snaží dostat zpět do kontaktu s obžalovaným, vzrůstá účelovost jejich výpovědí. V hlavním líčení na tomto názoru znalec setrval. Je velmi těžké hodnotit mezilidské vztahy a jakoukoliv prognózu. Pokud lidé žijí v konfliktních vztazích, je vyšší pravděpodobnost vzájemné agrese, ještě když je podpořena

alkoholem nebo drogami. **Náhled poškozené na obžalovaného a jeho vnímání je dobře patrné z toho, jak o něm mluvila po dvou psychotických epizodách ve [REDAKCE] O svém partnerovi tem mluvila** poměrně často, ale ty výpovědi docela často měnila. Přiznávala, že tam nějaká agrese byla, ale většinou to podávala stylem, že se tam navzájem bijou. Popisovala to [REDAKCE] K [REDAKCE] u psychologického vyšetření a ten seznal stresové faktory pacientky, potíže s bydlením, finanční situace, konflikty s matkou, partner ve vazbě pro podezření z domácího násilí na pacientce, která toto popírá, přiznává vztah, ve kterém se vzájemně napadají, spíše ona jeho provokuje, on ji, dle jejích slov, pak důrazně chytne, až z toho má modřiny, při první hospitalizaci 2.11.2020 to podávala tak, že ho miluje, že to je životní láska a že jí v tom ostatní brání. Při druhé hospitalizaci 10.11. z něj byla nejdříve zklamaná, že ho nechce, že mají informovat mámu, ale pak se to zase otočilo v to, že zase s ním chce být, že si ho chce vzít, že ho prostě miluje. [REDAKCE] G [REDAKCE] P [REDAKCE] uvedla, že tyto návraty úplně zhodnotit nemůže, ale myslí, že požívání drog a alkoholu s tímto nesouvisí, že se spíše jedná o povahový rys.

29. Ke svému současnému zdravotnímu stavu poškozená uvedla, že v současné době užívá [REDAKCE] dne 23.12. má další kontrolu. Abstínuje, ale přizná se, že se párkrát napila, například 4dcl vína. Všude na ubytovnách byl s nimi problém, protože pila. Zároveň na svou závislost však nemá náhled, když uvádí, že protialkoholní léčení nepotřebuje. Popisuje, že obžalovaný měl celkem vždycky dobrou výdrž na to, jak se do něj vždycky navrtávala, když byla napitá. Na patře [REDAKCE] s nimi bydleli [REDAKCE] dealeri drog. Bylo tam asi dvacet pokojů, dvě sprchy a někdo tam vykonal třeba i potřebu dovnitř, a bylo to tam celkově nebezpečný, byli tam [REDAKCE]

30. **K posouzení duševního stavu obžalovaného** soud provedl důkaz osobním výsledkem zpracovatelů znaleckého posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie, kdy znalci dospěli k závěru, že obžalovaný netrpěl ani netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, závislostí na návykových látkách nebo alkoholu či sexuální deviací. Znalci zjistili v anamnéze toliko abusus pervitinu. Neshledali žádnou poruchu duševního nebo sexuálního zdraví, která by podstatnou měrou snižovala schopnosti rozpoznávací nebo ovládací ve vztahu k nyní stíhané trestné činnosti. Znalci ani po časovém doplnění informací k obžalovanému po jeho propuštění z vazby na svobodu nenavrhují žádné ochranné léčení. Podle nich nemá žádnou poruchu zdraví, která by jej činila nebezpečným na svobodě. Z hlediska psychologa, je patrné, že osobnost obžalovaného je strukturována anomálně s převládajícím rysy agresivity a citové i sociální maladaptace. Emocionalita je nezralá a málo diferencovaná. Afektivita a psychika je méně stabilní. Přesto ale uzavřeli, že vzhledem k trvalosti osobnostní poruchy a ke kriminální anamnéze jsou jeho možnosti resocializace snižené, ale při dodržení abstinence od pervitinu (která od propuštění z vazby na svobodu jednoznačně probíhá) ne vyloučené. *Co bylo pro posouzení soudu, při hodnocení jeho od počátku konzistentní obhajoby, podstatné, je závěr znalců, že jeho obecná věrohodnost je zachována.*

31. **K události ze dne 22.12.2019 měl důkazně soud výpovědi svědků, zdravotní dokumentaci a fotodokumentaci.** Z protokolu o ohledání místa činu, náčrtku a fotodokumentace stavu pokoje je patrný nepořádek, poškození zárubně dveří ve vyšší zámku (jak o tom vypovídají obžalovaný a poškozená, když pro toto poškození museli zamykat dveře aby se samovolně neotvíraly) nález injekčních stříkaček, dvou sáčků s látkou pastového skupenství dokumentují drogovou anamnézu obyvatel pokoje, ze záznamu lékařů je patrné zranění poškozené - oteklá tvář, modřiny na holeni, oděrka na koleně, oteklé klouby na rukou, modřina

horní spodní části paže, oděrka na zádech, zarudlá pravá tvář, oděrka na pravé tváři, modřina na levé tváři, zranění zubů. Dodatečným ohledáním bylo mimo jiné zjištěno, že se v pokoji nachází odpadkový koš s močí. Alkotest M [redacted] J [redacted] ze dne 22.12.2019 naměřil 0,87 promile alkoholu vdechu, dechová zkouška u obžalovaného J [redacted] B [redacted] byla negativní. ZA doprovodu policejní interventky byla odvedena na [redacted] kde byla nasazena na zuby drátěná dlahu bez nutnosti další stomatochirurgické intervence (č.l. 91-92) a dále byla doprovázena na gynekologii, kde byly vyšetřena pod vlivem alkoholu a nález nesvědčil pro násilný pohlavní styk (č.l. 93). O tom, že se poškozená nesnažila před orgány činnými v trestním řízení pro objektivní posouzení jejího stavu něco skrývat, svědčí její výslovný souhlas s poskytnutím všech dostupných zpráv o jejím zdravotním stavu na č.l. 94.

32. Z výpovědi svědkyně T [redacted] N [redacted] G [redacted] sou zjistil, že na ubytovně [redacted] bydlí asi 3 roky, bydlí ve třetím patře se svým synem. V předmětný den slyšela z pokoje nějaké bouchání, křik, který se rozléhal po celé budově. Poškozená přišla přede dveře jejího pokoje, měla na pravém spánku modrý flek, a obžalovaný ji chtěl zatáhnout zpět do jejich pokoje. U jejich dveří pak spadla na zem, on se jí snažil zvednout, ona se mu snažila vysmeknout, tak tam asi půl hodiny seděli, tahali se, pak ji zvedl a dotlačil k jejich pokoji. Bylo slyšet, jak vráží do dveří. Ona nechtěla a žádala svědkyni, aby jí pomohla. Svědkyně sdělila svému synovi, že jí pomáhat nebudou, aby z toho neměli nějaké problémy, protože si myslela, že tam může jít o nějaké drogy. V pokoji pak byl již klid, Oba jí přišli nepřítelny, nechovali se normálně, byli jako by zpomalení. Asi dva dny poté byli spolu jako by se nic nestalo. Svědek Y [redacted] T [redacted] G [redacted] bydlí s matkou. Bylo tona chodbě, muž a žena do sebe bouchali, hádali se. Matka pak chtěla aby to neřešil, tak odešel do svého pokoje. Hádky mezi nimi viděl asi dvakrát. Svědek J [redacted] K [redacted] vypověděl, že na ubytovně bydlí delší dobu, nyní bydlí ve třetím patře. Ví, že na ubytovně bydlel muž a žena, byli mu nesympatičtí. Ona pořád řvala a ječela po celé ubytovně. V předmětný den viděl, jak obžalovaný tahá poškozenou za nohy po chodbě. V té době přicházel domů po procházce se psem a na chodbě stálo celé třetí patro, žena řvala. Hádky mezi nimi byly každý den. Před tím byl na ubytovně celkem klid, poté co se přistěhovali oni tak tam byl stále řev. Aby je neslyšel, pouštěl si nahlas televizi. Svědek M [redacted] M [redacted] vypověděl, že obžalovaný i poškozená byli opilí a fetovali, pronásledovali se a nadávali si. Pak docházelo i k fyzickému napadení. Ona šla na toaletu, on šel za ní, to trvalo asi týden. Pak v předmětný podvečer slyšel, jak poškozená sténá a volá o pomoc, **tak zavolal na linku 158**. Poté přijela policie. K napadení ještě může uvést, že bylo slyšet za zavřenými dveřmi, jak tam padaly facky, pak zvuky jak když vás někdo škrtí a nemůžete se nadechnout. Oba byli téměř stále pod vlivem alkoholu. Řvali po chodbách, kopali do dveří, a když se po nich vyklízel byt tak tam byly prázdné injekční stříkačky. Když chodila poškozená na záchod nebo do koupelny tak šel B [redacted] za ní a pozoroval, jestli tam s někým není nebo jestli se s někým nebaví. Napadení na chodbě ale neviděl, to se dozvěděl z doslechu od N [redacted] který říkal, že odpoledne ona seděla na chodbě, on ji tam fackoval a tahal do bytu, aby mu neutekla. Svědek M [redacted] N [redacted] vypověděl, že bydlí na ubytovně ve čtvrtém patře. V prosinci 2019, kdy se tam přistěhoval obžalovaný s poškozenou tak tam byly stále hádky, ona stále křičela o pomoc. Slyšel to otevřeným oknem, nebyl osobně přítomen žádné hádce mezi nimi, na víc si nevzpomíná. Svědkyně J [redacted] P [redacted] potvrdila, že když se přistěhoval obžalovaný s poškozenou, tak ona se jevila jako slušná, ale zbrklá. Slyšela její křik z pokoje, slyšela to celá ubytovna, byla často opilá. Šla potom za panem M [redacted] protože slyšela, jak poškozená volá o pomoc, a chtěla po něm, aby zavolal policii.

33. Od správce ubytovny se soud mohl dozvědět genezi obytné obou na ubytovně. **Svědék Ch [redacted] A [redacted]** uvedl v hlavním líčení, že M [redacted] J [redacted] a J [redacted] B [redacted] viděl, když jim ukazoval pokoj a přišli mu divní. Tak je na ubytovně nechtěl. Dne 20.11.2019 volali z Úřadu [redacted] že potřebují ubytovat klienty, říkali, že jsou v pohodě a nebude s nimi problém a platit za ně bude úřad. Oni přišli na ubytovnu, jemu se zdálo, že to jsou ti dva, co u něho již byli. Asi osm dní po nastěhování se dozvěděl od jejich sousedů ve třetím patře, ale i od lidí ve druhém patře, že slyšeli, že obžalovaný ženu mlátí, ona běhala po chodbě, on vybíhal za ní a že dělají v domě nepořádek. On šel následně za nimi do bytu, slyšel, jak na sebe křičí a hází po sobě nějaké věci. Zaklepal, oni otevřeli, v pokoji byl velký nepořádek, ona brečela, tak jeho z bytu vyhodil. Požádal ji, aby si sbalila svoje věci, a aby následující den odešli. Druhý den za ním přišli a prosili ho, že již se to nebude opakovat, aby je tam nechal bydlet. Kolem 20.12.2019 byl za nimi s tím, že si sousedé na patře si opět stěžují, že ji neustále mlátí. Upozornil je, že pokud si bude opět někdo stěžovat tak se budou muset vystěhovat. Dne 22.12.2019 mu z ubytovny volali, že ji B [redacted] opětne mlátí, že to vypadá ošklivě a aby přijel, aby se něco nestalo. Když přijel na ubytovnu, tak tam již byla policie. Tehdy mu K [redacted] mu řekl, že se tam hádají téměř každý den, rovněž z druhého patra z pokoje č. [redacted] mu sdělovali, že ona pořád křičí, on ji mlátí a házejí těžké věci na podlahu. Nezklidnili se, neposlechli ho a nadávali si dál. **Svědék D.I.B [redacted] S [redacted]** dne 22.12.2019 slyšel na chodbě hluk a slyšel strašně křičet ženu. Vyšel na chodbu a viděl dva muže a ženu, jeden muž strčil ženu násilím do pokoje a zavřel za ní dveře. Ona silně bouchala zevnitř, křičela a chtěla ven, on však dveře držel, aby je nemohla otevřít. On je před tím nikdy neviděl, pak volal správci ubytovny o tom, co viděl. Mezi 17.-19. hodinou opět slyšel křik. Potom odešel ven, a když se vrátil, tak byli na ubytovně policisté.

34. Trestná činnost obžalovaného tedy není prokazována ani listinami, ani výpověďmi svědků z ubytovny [redacted]. Ti skutečně popisují napadání poškozené obžalovaným, hádky, křik, volání o pomoc, které bylo po celou dobu, kdy tam oba bydleli. Tento popis se nelišil od popisu jejich jednání [redacted] a dalších, které nevyšly v posouzení jako trestně právní jednání. Jejich životní styl a osobnostní nastavení v aktuální zdravotní a sociální kondici dokumentuje fotodokumentace, ze které je patrný nepořádek v bytě, poškození zámku, zranění poškozené čerstvá i staršího data, nikoli stav pokoje jen po události z 22.12.2019. Nejde uzavřít, že ze strany obžalovaného jde o dlouhodobou záležitost, která vyplývá z úředních záznamů, kdy musela policie zakročovat a kdy tato jednání byla řešena domluvou či v rámci přestupku. Celé jednání na chodbě viděla fakticky osobně jen svědkyně T [redacted] N [redacted] G [redacted] svědek K [redacted] neviděl jeho závěr, otočil se k němu zády. Svědkyně nepopisovala žádné tahání za vlasy nebo za nohy (jak se tradovalo po ubytovně z doslechu), ale popisovala tlačení do pokoje za aktivního bránění se poškozené. Je pravdou, že svědci byli dlouhodobě obtěžováni hlukem obžalovaného a poškozeného ze společného soužití, je také pravdou, že sestava ubytovna neřeší drobnosti, zavírá oči i uši před běžnými výměnami názorů, ze svědeckých výpovědí byla patrná určitá averze vůči této dvojici. Svědci přímo, či nepřímo v jednacím síni přiznávali, že se poškozená často opíjela a byla hlučná v netypických denních i nočních hodinách, obžalovaný byl žárlivý a hlídal ji i kvůli kumpánům v pití i kvůli bytostné nevázanosti poškozené. Je to obtěžovalo. Poškozená vysvětlovala její negativní vztah se svědkem M [redacted] (oznamovatelem této situace na PČR). Ten se je snažil s obžalovaným rozdělit, aby se mohl podílet na požitcích poškozené od Úřadu. Věděl, že poškozená má syna se zpěvákem M [redacted] (tvrzení poškozené nepotvrzené zdravotními testy) a doufal v prospěch z tohoto vztahu. **Situaci nakonec komplikovaly alkoholové psychózy poškozené, pro**

paranoiu, paranoidně persekucní obsahy v myšlení, většinou s řešením nějakého zrnění somatickým oddělením, kam bývá přijata v ebrietě a pro poruchy chování, a je popisována její celková depravovaná osobnost s výraznou impulsivitou, velmi limitovanými zdroji pro zvládnání zátěže, závislými rysy, emoční nestabilitou, závislá na více psychoaktivních látkách. **V takovém stavu lékaři upozorňují na velmi limitovanou možnost spoléhat na pacientčinu výpověď stran abúzu těchto látek, nacházejí aktuálně suspektně doznívající toxická psychóza, snížený kontakt s realitou, [REDAKCE] zároveň však pohyb v prostředí s četnou agresí, kterou pacientka, i svým chováním, může provokovat, dostávat se tak do situací fyzických konfliktů.** Vždy doporučili abstinenci od psychoaktivních látek.

35. Nelze uzavřít, že se nejedná o oboustranné napadání, že postavení poškozené je submisivní obětí. Zvláště proto, že týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku, ze kterého je obžalovaný obžalován, je definováno rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 31. 03. 2009, čj. 5 As 84/2008-81, ve kterém (mimo jiné) uvedl: Obsah širokého pojmu domácího násilí lze nejvýstižněji přirovnat k šikaně. Šikanování (zde ve vztahu 2 dvou blízkých lidí) zahrnuje širokou škálu útoků proti důstojnosti a zdraví člověka – od verbálních útoků, urážek, zesměšňování, ponižování, vyhrožování různými újmami nebo násilím, přes ničení věcí, omezování pohybu, neustálou kontrolou, omezování kontaktů s rodinou a přáteli, až po fyzické napadání ve formě pohlavků, kopání, bití, vyhrožování nebo ohrožování zbraní, popřípadě až po použití zbraně. V každém případě jde vždy o jednání volné a úmyslné, resp. svévolné. Pachatel má vždy možnost ovlivnit své jednání, rozhoduje se, zda se bude násilně (šikanózně) chovat, či nikoliv. Významným indikátorem domácího násilí je nerovné postavení mezi pachatelem a obětí. Pachatel má nad obětí zjevnou nebo i nevyslovenou či obětí nepřiznanou převahu. Je to vždy pachatel, kdo určuje pravidla. To, co smí pachatel, nesmí obětí. Postavení obětí je tak podřízené a odvozené od nároků, požadavků a hrozeb pachatele. Na druhou stranu nelze domácí násilí zaměňovat s tzv. „italskou domácností“, kdy např. oba manželé po vzájemné hádce a potyčce ničí věci druhého, a nakonec třeba i zcela zdemolují byt. Zde jsou totiž oba účastníci v „rovném“ postavení, jsou silnými partnery, jsou pachateli i obětmi současně. V takovém případě zde zcela chybí znak mocenské asymetrie, typické pro domácí násilí, resp. jakýkoli typ šikany. Jde pojmově o hádku, kde existují dva rovnocenní partneři. Nepochybně takový typ partnerského soužití není žádoucí, nicméně nemá pro jednoho či druhého z partnerů natolik devastující vliv jako šikana v asymetrickém vztahu – násilník – podřízená obětí. Domácí násilí však není jen pouhou hádkou. Skutková podstata domácího násilí se nevztahuje na ojedinělé roztržky či půtky, ani na argumentační konflikty mezi partnery, které sklouznou do násilné podoby. Domácím násilím se míní velmi tvrdá a nezdravá podoba partnerských vztahů označovaná jako zneužívání partnera.

36. Ze shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu tak vyplývá, že o domácí násilí se nejedná zejména v případech, kdy absentuje znak mocenské asymetrie – tj. oba aktéři jsou pachateli i obětmi zároveň. Řečeno pojmy, kterými bylo shora definováno domácí násilí – chybí rozdělení rolí. Soud provedeným dokazováním zjistil, že situace v [REDAKCE] je přesně takovým konfliktem obžalovaného s jeho družkou M [REDAKCE] J [REDAKCE] I v obžalobě je charakterizováno jejich soužití výrazem „italská domácnost“. Pokud mezi nimi dochází ke konfliktu, jsou jeho aktivními účastníky jak obžalovaný, tak i paní J [REDAKCE] Když někdy „padne“ facka, dávají si jí navzájem, sama M [REDAKCE] J [REDAKCE] uvádí, že obžalovaného vědomě provokuje. V úhlu pohledu výše uvedeného jsou oba pachateli i obětmi zároveň. Právě zjištění

absence mocenské asymetrie mezi osobou v procesním postavení poškozené a obžalovaného vede soud k závěru, že se v daném případě o trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí nejednalo.

37. Obžalovaný J. B. nenaplnil po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí, v základní skutkové podstatě podle § 199 odst. 1, ale ani v kvalifikované skutkové podstatě odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť ani po delší dobu fyzicky úmyslně nenapadal poškozenou M. J. kdy by toto napadání mělo opakovat a stupňovat až do 22.12.2019, kdy musela zakročit Policie ČR, neboť obviněný uzamkl vstupní dveře do pokoje ubytovny, klíč si nechal u sebe, poškozenou bil a vyhrožoval jí, škrtil s tím, že ji zabije, pokud nepřestane křičet, byla opakovaně znásilněna, a kdy byla nucena používat k vykonání potřeby odpadkový koš, kdy vystupňované jednání mělo trvat od předchozího dne. Toto tvrzení poškozené z úředního záznamu nebylo doplněno lékařskými záznamy, poškozená je učinila v ebrietě, v doznívající alkoholové psychóze a později ve svědecké výpovědi je popřela. Nelze okolnosti společného soužití obou, ve kterém setrvali i po vazebním řízení obžalovaného odbýt bez dalších konsekvencí tím, že sklony k násilí obžalovaného přece vyplývají ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a psychologie, když znalci uvádějí, že osobnost obžalovaného je strukturována anomálně, s převládajícím rysy agresivity a citové i sociální maladaptace, jeho emocionalita je nezralá a málo diferencovaná. Nelze vzájemnou spokojenost s povahovými vlastnostmi toho druhého (poškozená je s obžalovaným je proto, že je k ní čestný, není jí nevěrný a je schopen jí říci každý den, že jí má rád, ona je taková neřízená střela, a on jí dává pravidla, je s ním proto, že ho miluje , obžalovaný vnímá, že ho poškozená potřebuje aby se jí neděly ty divné věci s přepadáváním , ztrátou věcí, ochraňuje ji, miluje ji, plánuje s ní budoucnost a chrání ji v době alkoholové psychózy) odbýt prohlášením, že poškozená je pak vlivem dlouholetého nadměrného požívání alkoholu emočně labilní, a vztahově závislá na obžalovaném.

38. **Soud zvažoval právní posouzení skutku i jako dalších možných přečinů**, u nichž by mohla být dodržena jednota skutku, tak je popsán v žalobním návrhu, i s možnými, zákonem dovolenými úpravami, a s respektováním striktního znění ustanovení § 163 odst. 1tr. řádu. Ten u taxativně vyjmenovaných trestných činů stanovuje ke stíhání pachatele potřebu souhlasu poškozeného, pokud je ve zvláštním blízkém vztahu k pachateli. Poměr poškozeného k pachateli je vymezen ustanovením § 100 odst. 2, pachatel tedy musí být ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď. Poškozená je družkou obžalovaného. Ustanovení § 100 odst. 2 rozlišuje dvě kategorie osob. První kategorii tvoří osoby v zákoně přímo uvedené, konkrétně jde o příbuzného v pokolení přímém, sourozence, osvojitele, osvojence, manžela, partnera nebo **druha**.

39. Jen existence rodinného nebo jiného poměru mezi poškozeným a pachatelem k aplikaci § 163 nepostačuje. V průběhu trestního řízení musí být vzájemný poměr poškozeného a obviněného, resp. osoby, proti níž má být zahájeno trestní stíhání, důkladně zkoumán a zadokumentován. To platí zejména pro vztah druha a družky nebo jiných osob v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by poškozený pocíťoval jako újmu vlastní (§ 100 odst. 2), neboť takový poměr není výslovně upraven obecně závazným právním předpisem nebo objektivními příbuzenskými vztahy a jeho existenci je nutné posoudit na základě konkrétních okolností charakterizujících daný vztah. Přitom je třeba pečlivě vážit veřejný zájem na postihu

pachatelů trestných činů a zájem poškozeného. Velmi problematická je tato úvaha u kriminality typu domácího násilí. *Vztah druhá a družky není v právu výslovně definován, jeho obsah proto vymezuje soudní praxe a odborná nauka. Jde o vztah obdobný poměru rodinnému. Je však podmínkou, aby kvalita a intenzita skutečných vzájemných vztahů osob byla taková, že by újma vzniklá jedné z těchto osob byla druhou z nich důvodně pocíťována jako její vlastní újma;* takový stav je provedeným dokazováním dán u obou osob navzájem (nestačilo by, pocíťoval-li by důvodně újmu jedné z těchto osob druhá z nich jako újmu vlastní, aniž by tomu tak bylo i obráceně) - NS 21 Cdo 808/2012, NS 21 Cdo 4987/2014 – Podle tvrzení obžalovaného i poškozené je možno jejich vztah charakterizovat sdílením společné domácnosti, sdružováním finančních prostředků ke společné úhradě potřeb, společným sexuálním životem. Jedná se tak o kategorii rovnocennou alternativnímu pojmu manželů, u nichž se vedle citové vazby obou osob předpokládá rovněž soužití ve smyslu ekonomickém, tj. rodinný život jak v oblasti duševní, tak v oblasti hmotné. Ani příležitostný intimní život by z pohledu uvedeného vztahu druhá a družky nebyl podstatný, a proto takový milenecký vztah nelze povýšit na vztah, který by zakládal použitelnost ustanovení o souhlasu poškozeného s trestním stíháním. To není případ obžalovaného a poškozené.

40. Soud nezjistil ani okolnosti, pro které by souhlasu poškozené nebylo potřeba. Výjimky obsahuje ustanovení § 163a. Jedná se o následek jednání, kterým byla způsobena smrt, poškozený nebyl schopen dát souhlas pro duševní chorobu nebo poruchu, pro kterouže jeho svéprávnost omezena, poškozeným je osoba mladší 15 let a z okolností je zřejmé, že souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět v tísní vyvolané výhrůžkami, nátlakem, závislostí nebo zřízeností. Ani výjimku podle § 163a odst. 1 písm.d) tr. řádu státní zástupkyně nenamítala bezprostředně po vzetí souhlasu dne 16.01.2020 zpět, ani později při projednávání věci, protože výhrůžky a nátlak v tomto smyslu ze strany obžalovaného prokázán nebyl, a závislost a podřízenost v tomto smyslu vyloučili znalecké posudky.

41. Soud se zabýval znaky skutkových podstat zbavení osobní svobody, útisku či výtržnictví. Objektem trestného činu zbavení osobní svobody je svoboda osobnosti každého člověka v nejširším smyslu, tedy svoboda volného pohybu a svoboda rozhodování, pokud jejich omezení je protiprávní a překračuje hranice zákonných oprávnění. Tímto ustanovením plní zákonodárce závazek našeho státu vyplývající z Mezinárodní úmluvy o otroctví publikované pod č. 165/1930 Sb., a dalších mezinárodních úmluv. Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel jiného uvězní nebo jiným způsobem zbaví osobní svobody, a to trvale nebo na delší dobu, přičemž zbavení osobní svobody se svou povahou musí blížit uvěznění (uvěznění je typický způsob zbavení osobní svobody, který spočívá v dlouhodobém omezení svobody volného pohybu a svobody rozhodování jedince). Jedná se o trestný čin trvající, který je dokonán již vyvoláním protiprávního stavu a který trvá až do jeho ukončení. Takové intenzity jednání obalovaného v pokoji č. 46 rozhodně nebylo. Zásahy do osobní svobody menší intenzity je třeba zpravidla posoudit jako trestný čin omezování osobní svobody podle § 171 (ten je však vyjmenován v § 163 TR a podléhá souhlasu družky) .

42. Objektem trestného činu útisku, který není vyjmenován v § 163 tr.řádu, je stejně jako u vydírání svobodné rozhodování člověka. Od trestného činu vydírání se liší mírnější formou donucování. Tíseň je popisována jako hospodářský, společenský, zdravotní, rodinný a eventuálně jiný nepříznivý stav, který svojí závažností ovlivňuje svobodu vůle jím postižené jednající osoby. Nezáleží na tom, zda tíseň byla způsobena událostí, jinou osobou či samotným postiženým. Může se jednat o stav jak dlouhodobý, tak i pouze přechodný. Stav tísně je vždy vyvolán změnou

vnějších okolností a omezuje schopnost člověka svobodně se rozhodovat v důsledku určitého nedostatku (finanční tíseň, časová tíseň apod.) Považovat za takovou závislost, abstinence nedostatek alkoholu či drog, by bylo demagogií. Závislost je stav, ve kterém nemůže osoba svobodně jednat a je ve svém rozhodování odkázána na pachatele (příkladem se uvádí vztah dlužník - věřitel, nadřízený - podřízený, lékař - pacient, rodič - dítě). Pachatel zneužívá skutečnosti, že je na něj utiskovaný odkázán, a vnucuje mu svou vůli, které by se poškozený nepodřídil, kdyby nebyl závislý. Takový vztah tedy mezi obžalovaným a poškozenou rozhodně ale nebyl. Obžalovaný nevnucoval svoji vůli poškozené stejně jako při vydírání, avšak mírnějšími prostředky, nenutil ji k tyou chování, které by mělo právně relevantnější důsledky, a to ať již k aktivnímu (komisivnímu) jednání - konání (dare, facere), či k pasivnímu (omisivnímu) chování - opominutí nebo trpění (omittere, pati).

43. Při posuzování znaků přečinu výtržnictví, sou podle judikatury JUD326751CZ - 3 Tdo 481/2016 – respektoval, že znak veřejně u přečinu výtržnictví ve smyslu ustanovení § 358 odst. 1 tr. zákoníku je naplněn i tehdy, když se všichni přítomní svědci navzájem znali a věděli o předchozích konfliktech pachatele s poškozeným. Princip použití trestního práva jako krajního prostředku pouze v případech, kdy již nepostačí užití nástrojů jiných právních odvětví, samozřejmě nelze zpochybňovat. To však na straně druhé neznamena, že by existence jiné právní normy, umožňující nápravu závadného stavu vyvolaného pachatelem, vždy zakládala nutnost postupovat jen podle této normy s odkazem na zásadu ultima ratio, bez možnosti vyvození trestní odpovědnosti pachatelů společensky škodlivých činů. Základní funkcí trestního práva je ochrana společnosti před kriminalitou, a to především prostřednictvím postihu trestných činů, za které jsou považovány protiprávní činy, jejichž znaky jsou uvedeny v trestním zákoně. Byť trestní právo chrání hodnoty a vztahy upravené i jinými právními odvětvími, jeho použití přichází v úvahu tam, kde prostředky těchto jiných právních odvětví k ochraně společnosti nepostačují. Byli spáchán trestný čin, jehož skutková podstata byla ve všech znacích naplněna, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů (především fyzických a právnických osob) poukazem na primární existenci institutů jiných právních odvětví (např. správního práva). Je třeba mít na zřeteli, že smyslem trestního řízení je podle ustanovení § 1 odst. 1 tr. ř. především to, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni.

44. Otázku škodlivosti činu pro společnost je přitom třeba zvažovat v každém jednotlivém případě především z hlediska kritérií vymezených v § 39 odst. 2 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke konkrétním (specifickým) okolnostem spáchaného deliktu. Závěr o tom, zda jde o čin, který by pro nedostatek škodlivosti neměl být považován za trestný, přichází v úvahu pouze výjimečně v těch případech, kdy posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá ani nejléčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Zde by se pak mohla uplatnit odpovědnost podle jiné právní normy (např. podle zákona o přestupcích).

45. I při respektování výše citovaného právního závěru, však nelze znak veřejně ve smyslu ustanovení § 358 odst. 1 tr. zákoníku podle ustálené judikatury vztahovat na ubytovny, studentské koleje apod., které mají specifický režim pohybu osob v nich.

46. Proto soud obžalovaného z obžaloby zprostil podle § 226 písm.b) tr. řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a podle § 222 odst. 2 tr. řádu nelze zažalovaný skutek postoupit k projednání jako přestupek. Pokud by soud uvažoval o postoupení věci k projednání jako přestupku, nejspíše pak podle § 7 odst. 1 písm.c) bod 4. zákona

251/2016 Sb. o některých přestupcích, kdy se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí, b) jinému ublíží na zdraví, nebo c) **úmyslně naruší občanské soužití tak, že**

1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
4. **se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.**

47. Podle odstavce 7 téhož zákonného ustanovení však řízení o přestupku podle odstavce 1 písm. b) nebo c) spáchaném mezi osobami blízkými, lze zahájit a v již zahájeném řízení pokračovat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spáchaním přestupku. I zde tedy, podle slov zákona, pokud ke spáchaní přestupku dojde mezi osobami blízkými, jeho projednání správním orgánem závisí na tom, zda mu osoba přímo postižená spáchaním přestupku udělí souhlas. Souhlasu není třeba jen v tom případě, byla-li spáchaním přestupku postižena osoba mladší 18 let nebo byl-li přestupek důvodem vykázání ze společného obydlí (viz § 79 odst. 5 přestupkového zákona). **Projednání takového přestupku tedy podléhá souhlasu poškozené, který nelze bez dalšího od poškozené, která nedala souhlas dokonce ani s trestním stíháním obžalovaného, s pravděpodobností hraničící s jistotou předpokládat.**

K adheznímu řízení

48. K trestnímu řízení se se svým nárokem na náhradu škody, která jí vznikla proplacením faktur zdravotnických ústavů za léčení M. J. připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky. Nárok ve výši 4.275,- Kč doložila na č.l. 216 – 219 spisu dne 3.7.2020 rozpisem plateb k úhradě za léčení svého pojištěnce M. J. za období od 22.12.2019 do 14.07.2020. Všechny zdravotnické úkony shledal posudkový lékař v příčinné souvislosti s újmou na zdraví.

49. Pokud se poškozený řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody a soud obžalovaného zproští obžaloby podle § 226, je soud vždy povinen současně odkázat poškozeného s celým jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě jiné příslušné řízení. Možnost uložit obžalovanému plnit nároky poškozeného v rámci adhezního řízení je vázána výlučně na odsuzující rozsudek, kdy v trestním řízení bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal trestný čin a poškozeným nárokováná újma je následkem tohoto trestného činu.

50. Poškozená M. J. se řádně a včas nepřipojila s žádným z možných typů nároků na náhradu škody.

K bodu I. rozsudku

51. Soud po provedeném dokazování zjistil a vzal za prokázaný skutkový stav tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný si je vědom toho, že má syna a že je povinen jej živit. Na důvodu, výši a způsobu plnění vyživovací povinnosti se dohodl s poškozenou S. dne 26.2.2018. O svých vůlích sepsali Dohodu a své podpisy na ni nechali úředně ověřit. Obžalovaný byl již za porušení této dohody jednou odsouzen rozsudkem Obvodní soud pro Prahu 9, sp.zn.

ze dne 29. června 2020, pro skutek, že v době od měsíce ledna 2019 do měsíce srpna 2019, v ani jinde, vědom si své zákonné povinnosti podílet se na výživě svého syna, záměrně řádně neplatil výživné pro nezletilého A S nar. jak vyplývá z občanského zákoníku, ve výši odpovídající potřebám nezletilého v částce 2.000 Kč měsíčně, k čemuž se rovněž zavázal písemnou dohodou, kterou uzavřel s matkou nezletilého, poškozenou B S nar. a za uvedené období tak dluží k jejím rukám částku ve výši 16.000 Kč, ačkoli byl schopen výživné řádně a včas platit.

52 Obžalovaný přesto na výživu svého syna nepřispíval, byl srozuměn s tím, že svým jednáním poruší zájem chráněný trestním zákonem. Před potřebami syna upřednostnil své vlastní potřeby. V rozhodném období mu nic nebránilo v tom, aby na výživu svého syna přispíval.

53 **Obžalovaný** doznal, že svému synovi na výživném nic nezaplatil. V listopadu 2018 se s poškozenou rozešli, skončil bez práce a na ulici, začal brát drogy. Na konci roku 2019 si našel práci v pizzerii a ubytování, snažil se dát dohromady. Chce se vídat se synem, čemuž poškozená brání kvůli jeho drogové minulosti. Výživné neplatil, ani když byl zaměstnaný, vydělával 8 až 10 tisíc Kč, většinu mzdy dal na nájem. Výživné chce uhradit, až otevřou restaurace a bude mít opět práci, chce hradit ve splátkách. Chtěl jít pracovat do přes agenturu, ale bylo tam výběrové řízení a bylo jich tam více a jeho družka M J si zapoměla brýle a zeptala se ho na otázku v testu a oni je vyhodili, že si napovídají. Momentálně mu finančně vypomáhá rodina a strýc. Hmotné dávky nouze neužívá. Z úřadu práce byl vyřazen. Po jeho propuštění z vazby se asi za týden dali s družkou dohromady.

54 Není pravdou, že by B od něj nedostala nic. Má za to, že když podepisovali tu dohodu, tak byli ještě spolu a pracoval. Byla doba, kdy nemohl platit 2 tis. Kč na výživném a poškozená S se to dozvěděla od jeho matky. Když nemohl platit, tak platila matka. Pokud najde práci, tak by chtěl platit stanovené 2 tis. Kč a například 1 tis. Kč, aby splácel ten dluh. Nechce říkat více, protože neví, jaká bude finanční situace. Syna nevidá, protože si to jeho matka nepřeje. Nechtěl s ní jít do sporu, zeptal se jí, a ona řekla, že ne, že až bude normální a v pořádku, tak syna může vidět. Jeho maminka se se synem nevidá, jen přes Skype.

55 **Poškozená B S** uvedla, že je se synem A na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 6.100 Kč, ze kterého je jí každý měsíc strháváno 3.000 Kč, jelikož je v insolventi. Jiné dávky nepobírá, nikde si nepřivydělává, nemá pro syna hlídání. Obžalovaný nezaplatil na výživném nic, dárky synovi neposílá, není s ním v kontaktu.

56 Obžalovaný se hájil, že za ně výživné platí jeho matka. Proto soud vyslechl I T Ta soudu nejprve, jako záruku za chování obžalovaného při propuštění z vazby na svobodu, zaslala soudu písemné Čestné prohlášení o tom, že vnuka navštěvovali, pomáhali mu finančně i materiálně, na Vánoce přispěli částkou 4.500,- Kč, každý měsíc přispívali částkou 1.000,- Kč, akupovali zimní oblečení, platili opravu kočáru ve výši 9.000,- Kč, chtěli zaplatit splátkově dluh na výživném, ale B S chtěla celý dluh najednou.

57 **V hlavním líčení svědkyně uvedla**, že syn žil s paní S normálně, staral se o rodinu, pak se odstěhoval. Ona s manželem se snažili přispívat a navštěvovat vnuka. Paní S se na ni naštvála, a styk s klukem jí zakázala. To bylo v březnu, kdy syn nezaplatil dlužnou částku. Než došlo k tomu soudu na tak se syn s paní S ještě stýkali. Ví o dohodě syna s paní S že bude platit 2 tis. Kč měsíčně na syna. Paní S žádala o insolventi a byla v jiném stavu, a měla mít mateřskou, takže ji nevycházely peníze, tak potřebovala nějakého

dárce, tak se syn zavázal, že jí bude platit 2 tis. Kč, aby insolvence běžela dál. Paní S [redacted] toto použila, jakože jí dluží na dítě. Za paní S [redacted] svědkyně jezdila osobně. Hned po výkonu trestu druhý den šla k paní S [redacted] nakoupila vnukovi oblečení. Jezdila za ním a snažila se za ním jezdit každý měsíc a přispívat. Nakupovali dětské oblečení, opravovali kočárek a paní S [redacted] nechala ještě 1 tis. Kč. Tím, že uvedla, že přispívali částkou 1 tis. Kč měsíčně, tak to myslela tak, že se za to A [redacted] kupovalo třeba oblečení podle toho, jak bylo zapotřebí. Byla to bundička, kalhoty, boty, pyžamka, bačkůrky. Oblečení kupovali v Nextu v Praze a v A3 sportu. Paní S [redacted] si pak nepřála, aby viděla vnuka. Byla naštvaná na to, že syn se chová tak, jak se chová a že přišel k soudu na [redacted] s paní M [redacted] J [redacted]. Nelíbilo se jí, že se snaží pomáhat synovi, a že si nepřeje, aby jezdila za malým. Od té doby se to nezměnilo. B [redacted] S [redacted] si ji všude zablokovala. Dnes před jednací síní se ptala na vnuka. Ptala se, zda by ho mohla vidět, ale odpověděla mi, že asi ne a odsedla si.

58 B [redacted] S [redacted] v hlavním líčení, pod sankcí křivé výpovědi, popřela tvrzení svědkyně T [redacted] uvedla, že se s obžalovaným rozešli a sepsali dohodu a nechali to ověřit na poště. Obžalovaný chvíli dohodu plnil. Obžalovaný platil vícekrát, ale pak to odeznělo. Komunikovala s jeho matkou, protože on byl věčně bez telefonu. Vždycky se doslechla, že je bez práce, nebo že chvíli pracuje. Trestní oznámení vzniklo, protože nemohla dostat dávky. Má pronajatý byt sama se synem a žádala si o dávky a musela si toto vyřídit. Obžalovaný se se synem nestýká, jeho matka rovněž syna nenavštěvuje. Když matku obžalovaného propustili z vězení, tak přišla a dala mému synovi dárek, a to oblečení a hračky.

59 Soud přečetl svědkyni **Čestné prohlášení matky obžalovaného ze dne 4.11.2020**, a k tomu svědkyně uvedla, že není pravda, co je uvedeno v dopise matky obžalovaného (č. l. 383 – 384 spisu) s tím, že na opravu kočárku v létě přispěli, ale to bylo asi jen 1000,-Kč. Matka obžalovaného říkala, že by chtěla splácet dluh na výživném, ale nikdy k tomu nedošlo.

60. Jak plyne z **Dohody** uzavřené mezi obžalovaným a poškozenou, obžalovaný se zavázal platit výživné na nezletilého syna A [redacted] ve výši 2.000 Kč měsíčně vždy ke 20. dni v měsíci počínaje únorem 2018. Dohoda byla oběma stranami podepsaná 26.2.2018. Jak potvrdil ve své **zprávě** Obvodní soud pro Prahu 9 dne 20.9.2019, nebylo u něj vedeno žádné řízení týkající se úpravy poměrů k nezletilému A [redacted] S [redacted]

61. V **rodném listu** nezletilého A [redacted] S [redacted] nar. [redacted] je jako otec uveden obžalovaný. Jak plyne z příslušných **zpráv**, poškozená je se synem na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek. Obžalovaný od února 2018 nepobíral dávky státní sociální podpory. Obdržel jednu dávku pomoci v hmotné nouzi ve výši 1.000 Kč. Obžalovaný byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, pobíral podporu v nezaměstnanosti, v srpnu 2018 byl sankčně vyřazen. Od 06.08.2020 do 06.11.2020 byl ve vazebním řízení. K osobě obžalovaného neexistuje zápis v živnostenském rejstříku. Obžalovaný není veden jako zaměstnanec, ani jako osoba samostatně výdělečně činná, nebyly mu vypláceny dávky nemocenského pojištění, ani důchod. **Obžalovaný dne 23.12.2020 uhradil poštovní poukázkou matce dítěte na dluh na výživném 400,-Kč.**

62. Soud uzavřel, že je věrohodné, že se obžalovaný ke svému synovi A [redacted] vždy hlásil, je e prokázáno, že s jeho matkou B [redacted] S [redacted] dne 26.2.2018 uzavřel zcela dobrovolně dohodu, na jejímž základě se zavázal hradit výživné ve výši 2.000,- Kč měsíčně. Nelze souhlasit s obhajobou, že ne vlastní vinou se bohužel od té doby dostal do hmotné nouze, žil na ulici či na ubytovnách. Zamíloval se do M [redacted] J [redacted] a přistoupil na její způsob života v [redacted]

spojený s bydlením na ubytovnách, pobíráním příspěvků v hmotné nouzi a na bydlení, spojený s pitím alkoholu a drogami. Mohl být v [redacted] rodiče mu byli ochotni poskytnout zázemí i práci. Je pravdou, že když se mu podařilo najít práci v pizzerii, kde byl (resp. v bytě nad ní) kromě zaměstnání i ubytován, přišla epidemie koronaviru a obžalovaný jako zaměstnanec ve zkušební lhůtě byl po uzavření provozovny propuštěn. Je také zřejmé, že v době vazebního řízení nebyl již objektivně schopen hradit výživné v jakékoliv výši. Jeho jménem se však snažila v rámci svých možností finančně i materiálně pomáhat paní S [redacted] i A [redacted] matka obžalovaného – paní I [redacted] T [redacted] se svým manželem, i když ne prokazatelně v takovém rozsahu, jaký deklarovali soudu ve svém čestném prohlášení, které zaslala na adresu soudu. Je nepochopitelné, že rodiče obžalovaného, po předchozí zkušenosti z trestního stíhání a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9, si nenechali všechny tyto platby, které údajně proběhly v hotovosti, od B [redacted] S [redacted] potvrdit. Nebylo prokázáno, že za období 2018 – 2020 uhradila svědkyně T [redacted] za syna B [redacted] S [redacted] větší částku, než kolik činí dluh obžalovaného na výživném.

63. Placení výživného obžalovaným, byť ne v plné výši Dohody, nebránilo vážné důvody, a nebylo prokázáno, že o jeho syna bylo hmotně postaráno ze strany paní T [redacted] a jejího manžela. Je nerozhodné, že obžalovaný je přesvědčen, že podávání trestních oznámení vůči němu je ze strany paní S [redacted] motivováno snahou získat či si udržet sociální dávky, konkrétně příspěvek na bydlení. Její specifická osobní situace, ve které je povinna starat se o syna a jeho potřeby sama, s minimální pomocí od prarodičů, ji v systému sociální pomoci k takovému kroku administrativně vede nezávisle na její vůli.

64. Soud po provedeném dokazování hodnotil veškeré důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, a to jednotlivě i ve vzájemném souhrnu, uvážil všechny okolnosti případu a na základě těchto úvah dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

65. Soud shledal, že výživné ve výši 2.000 Kč měsíčně odpovídá jak potřebám nezletilého, tak poměrům obou rodičů. Z provedeného okazování dále plyne, že obžalovaný věděl, že svým jednáním způsobí porušení zájmu na řádné výživě svého syna, a s tímto následkem svého jednání byl srozuměn. Naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a jednání se dopustil v úmyslu nepřímém.

66. Při úvaze o trestu vycházel soud ze všech zákonných ustanovení, přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného činu, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu životu a možnostem nápravy, i k jeho chování po činu. Obžalovaný se k trestnému činu doznal, deklaroval, že se chce stýkat se synem, splatit dlužné výživné a hradit řádné výživné. Při zohlednění polehčujících okolností v podobě doznání, nikoli k trestní bezúhonnosti, když už byl obžalovaný jednou pro shodnou trestnou činnost odsouzen k podmíněnému trestu, u kterého zkušební doba trvá do 7.2.2022. V této věci [redacted] byl obžalovanému ukládán pouze mírný, toliko výchovný trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. To byla dle názoru soudu dostatečná doba k tomu, aby obžalovaný vedením řádného života ve zkušební době prokázal své polepšení. Zvláště důsledně se soud rozhodl hodnotit, zda obžalovaný bude plnit svou povinnost uhradit dlužné výživné a pravidelně platit běžné výživné ve výši 2.000 Kč měsíčně. Pokud obžalovaný výživné platit nebude, soud uvedl, že se vystavuje se riziku, že bude povinen strávit dva měsíce ve vězení. Obžalovaný tedy spáchal skutek ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu předchozího

trestu.

67. Projednávaný skutek se stal od 09.2019 do 03.02.2020. Z uvedeného je zřejmé, že skutek stíhaný v této věci a skutek projednaný Obvodním soudem pro Prahu 9 byly spáchány ve vícečinném souběhu, neboť v období mezi spácháním těchto skutků nedošlo k vyhlášení odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně (R 29/2000). Pokud nejsou skutky, které byly spáchány ve vícečinném souběhu projednávány v jednom trestním řízení, ukládá soud, který rozhoduje o trestném činu, jenž obžalovaný spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, trest souhrnný. Pro ukládání trestu souhrnného platí podle § 43 odst. 2 tr.zák. v zásadě stejná pravidla jako pro uložení trestu úhrnného, takový trest tedy vychází ze zásady absorpční při zohlednění principu kumulárního (pokud jde o kumulaci druhů trestu) a velmi omezeného principu asperačního [např. ust. § 34 písm. i) tr.zák.]. Trest tedy bude vždy ukládán podle nejpřísnějšího ustanovení trestního zákona. V daném případě jde o vícečinný souběh stejnorodý, který bude postihován podle ustanovení § 196 odst. 1 tr.zákoníku.

68. Z výše uvedených důvodů soudce podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání vazebního řízení 110 dnů, neboť podle jeho názoru lze považovat uložený trest za dostatečný společenské škodlivosti, osobě obžalovaného a požadavkům individuální i generální prevence. Pro jeho výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou.

69. K trestnímu řízení se připojila poškozená B [REDAKCE] S [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody ve výši 10.000Kč. Tato škoda odpovídá výši nezaplaceného výživného za období od března 2019 do 03.02.2020, které je obžalovaný povinen podle písemné dohody mezi poškozenou a obžalovaným platit každý měsíc ve výši 2.000 Kč. Jak plyne z ust. § 43 odst. 1 in fine trestního řádu, majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem se, jde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy, rozumí i dlužné výživné. Obžalovaný dne 23.12.2020 uhradil na toto dlužné výživné 400,- Kč. Soud proto soud zavázal obžalovaného povinností k náhradě způsobené škody v částce 9.600,- Kč. Pravomocné rozhodnutí o náhradě škody je pro poškozenou exekučním titulem, na jehož základě se může domáhat výkonu tohoto rozhodnutí u exekutora.

P o u č e n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 12.01.2021

JUDr. Milan Rossi v. r.

předseda senátu